

PREZES

URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

DELEGATURA UOKIK W GDAŃSKU

RGD.61-16/11/JM

Gdańsk, dnia 9 września 2011r.

DECYZJA NR RGD.14/2011

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami) i § 5 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu, przeciwko przedsiębiorcy: GANT PMG sp. z o.o. MORENA s.k.a. z siedzibą we Wrocławiu, ul. Szewska 74, w sprawie stosowania we wzorcu umownym o nazwie „Przedwstępna umowa sprzedaży lokalu mieszkalnego NR0/GD/2009” postanowień, o treści:

1. „Przelew wierzytelności Nabywcy wobec Sprzedawcy wynikający z niniejszej umowy wymaga zgody Sprzedawcy wyrażonej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.”
2. „Wszelkie pisma i zawiadomienia dla nabywcy Sprzedawca doręcza na adres Nabywcy wskazany w niniejszej umowie listem poleconym, przesyłką kurierską lub za pośrednictwem poczty elektronicznej. W przypadku zmiany danych korespondencyjnych Nabywca zobowiązany jest do powiadomienia o tym Sprzedawcy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, wskazując jednocześnie datę, od której zmiana tych danych miałaby obowiązywać. Niedochowanie powyższego obowiązku informacyjnego spowoduje uznanie za skuteczne doręczeń pism dokonywanych na dotychczasowy adres Nabywcy z upływem terminu ich odbioru.”

w wyniku którego uprawdopodobniono, iż ww. przedsiębiorca stosuje praktykę o jakiej mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1 i w związku ze zobowiązaniem się przedsiębiorcy do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez eliminację kwestionowanych postanowień umownych, nakłada się na przedsiębiorcę obowiązek wykonania tego zobowiązania, w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji, poprzez zmianę umów istniejących już w obrocie prawnym i będących w trakcie wykonywania w drodze przedstawienia stronom umów będących konsumentami propozycji zawarcia aneksów do umów oraz zawiera-

nie umów z nowymi klientami w oparciu o nowo opracowany wzorzec umowny, nie zawierający zakwestionowanych zapisów.

- II. Na podstawie art. 28 ust. 3 oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianą) i § 5 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę do złożenia sprawozdania o wykonaniu zobowiązania, o którym mowa w punkcie I niniejszej decyzji, w terminie do dnia 30 listopada 2011 r., informacji potwierdzających wykonanie zobowiązań, o których mowa w punkcie I sentencji decyzji, tj. przedstawienia:
- 1) nowych wzorców umownych nie zawierających zakwestionowanych przez Prezesa Urzędu postanowień wraz ze wskazaniem daty od której zaczęły one obowiązywać w obrocie,
  - 2) dokumentów świadczących o przedstawieniu konsumentom propozycji zawarcia aneksów do umów będących w trakcie wykonywania poprzez eliminację z nich postanowień zakwestionowanych przez Prezesa Urzędu,

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej Prezesem UOKiK), w związku ze skargą konsumencką przedmiotem której była treść umowy dotyczącej zakupu lokalu mieszkalnego oferowanego przez przedsiębiorcę, poddał analizie wzorce umowne stosowane w obrocie konsumenckim przez przedsiębiorcę GANT PMG sp. z o.o. MORENA s.k.a. z siedzibą we Wrocławiu, ul. Szewska 74, (zwana dalej GANT PMG), prowadzącego inwestycje budowlane na terenie Trójmiasta (Gdańsk, Sopot, Gdynia) i okolic.

W toku badania Prezes Urzędu ustalił, iż przedsiębiorca we wzorcu umownym pod nazwą: „Przedwstępna umowa sprzedaży lokalu mieszkalnego NR0/GD/2009” stosuje postanowienia, których treści można uznać za tożsame z postanowieniami wzorców umownych, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ kodeksu postępowania cywilnego (zwanego dalej Rejestrem).

W związku z powyższym, postanowieniem nr 122 z dnia 24 maja 2011 r. – wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez przedsiębiorcę GANT PMG sp. z o.o. MORENA s.k.a. z siedzibą we Wrocławiu, ul. Szewska 74, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, zdefiniowanej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) [zw. dalej także ustawą o ochronie (...)] polegającej na umieszczeniu we wzorcach umownych pn. „Przedwstępna umowa sprzedaży lokalu mieszkalnego NR0/GD/2009” (zw. dalej także „Umowa”) postanowień, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym stanowi art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

W toku postępowania, Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów materiały z przeprowadzonego wcześniej postępowania wyjaśniającego.

Odnosząc się do zarzutów postawionych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, przedsiębiorca pismem z dnia 17 czerwca 2011r. ustosunkował się do zarzutów zawartych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania występując w kolejnym piśmie, z dnia 13 lipca 2011r., z wnioskiem o wydanie decyzji w trybie art. 28 ustawy o ochronie (...) oraz zobowiązując się do zmiany treści zakwestionowanych postanowień umownych.

PREZES URZĘDU USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

GANT PMG sp. z o.o. MORENA s.k.a. z siedzibą we Wrocławiu, ul. Szewska 74, została zarejestrowana w KRS pod nr 00002161088. W zakresie działania przedsiębiorcy jest m.in. budownictwo i obsługa nieruchomości.

W kontaktach z klientami przedsiębiorca posługuje się projektami umów, które następnie konsumenci podpisują chcąc skorzystać z usług (oferty) tego przedsiębiorcy.

Projekty umów przedstawiane konsumentom, przygotowane z góry, przed zawarciem umowy, zawierają gotowe jednolite postanowienia, wpisywane następnie do konkretnych umów podpisywanych z klientami, stanowiąc tym samym wzorzec umowy w rozumieniu art. 384 § 1 k.c.

Stosowane przez przedsiębiorcę, projekty wzorców umownych pod nazwą „Przedwstępna umowa sprzedaży lokalu mieszkalnego NR0/GD/2009.” zawierają między innymi następujące postanowienia,

- „Przelew wierzytelności Nabywcy wobec Sprzedawcy wynikający z niniejszej umowy wymaga zgody Sprzedawcy wyrażonej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.”
- „Wszelkie pisma i zawiadomienia dla nabywcy Sprzedawca doręcza na adres Nabywcy wskazany w niniejszej umowie listem poleconym, przesyłką kurierską lub za pośrednictwem poczty elektronicznej. W przypadku zmiany danych korespondencyjnych Nabywca zobowiązany jest do powiadomienia o tym Sprzedawcy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, wskazując jednocześnie datę, od której zmiana tych danych miałaby obowiązywać. Niedochowanie powyższego obowiązku informacyjnego spowoduje uznanie za skuteczne doręczeń pism dokonywanych na dotychczasowy adres Nabywcy z upływem terminu ich odbioru.”

MAJĄC NA UWADZE ZEBRANY MATERIAŁ DOWODOWY PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

Aby rozstrzygnąć sprawę w oparciu o przepisy ustawy o ochronie (...) niezbędnym jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Wykazanie tej okoliczności, upoważnia dopiero Prezesa UOKiK do realizacji celu ustawy, którym zgodnie z jej art. 1 ust 1, jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się i dotyczy ochrony interesu szerszej grupy konsumentów, którzy są lub mogą być klientami Spółki.

Skarżonemu przedsiębiorcy przedstawiono zarzuty naruszenia art. 24 ust 1 ustawy o ochronie (...), który stanowi iż, „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.” Zgodnie z ust. 2 tegoż artykułu „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 47945 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. (...)”

Aby działania przedsiębiorcy - w tym przypadku Spółki GANT PMG - mogły zostać uznane za sprzeczne z powołanym wyżej przepisem art. 24 ustawy antymonopolowej, winny spełniać łącznie następujące przesłanki: ujawniać się w obrocie konsumenckim, a więc w relacji przedsiębiorca – konsument, stanowić działanie bezprawne, naruszać zbiorowy interes konsumentów

Zgodnie z art. 4 pkt 11 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 221k.c. za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej nie związanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Niekwestionowana przez uczestnika postępowania okoliczność zawierania umów sprzedaży lokalu mieszkalnego z osobami fizycznymi, na potrzeby zaspokojenia ich potrzeb bytowych i mieszkaniowych, jednoznacznie potwierdza fakt spełnienia pierwszej z przesłanek powołanego wyżej przepisu ustawy antymonopolowej.

Analizując drugą ze wskazanych wyżej przesłanek, odnoszącej się do bezprawności działań przedsiębiorcy, przez co rozumie się takie jego zachowania na rynku, które są sprzeczne z przepisami prawa, należy wskazać, iż Spółce GANT PMG postawiony został zarzut naruszenia art. 24 ust 1 i 2 ustawy o ochronie (...) poprzez stosowanie w umowach zawieranych z konsumentami postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art.

47945 Kodeksu postępowania cywilnego.

Zakaz stosowania postanowień wpisanych do Rejestru dotyczy nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz również innych przedsiębiorców.

Art. 47943 k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 47945 § 2 k.p.c. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w ww. Rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego.

Wpis do Rejestru oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż „(...) stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 47945 § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)”. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...)”.

Nie jest, zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do Rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Stąd niedozwolone będą także postanowienia umów, mieszczące się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

W ocenie Prezesa Urzędu zakwestionowane w niniejszym postępowaniu, postanowienia wzorców umownych o nazwie „Przedwstępna umowa sprzedaży lokalu mieszkalnego NR0/GD/2009.” stosowane przez Spółkę GANT PMG są tożsame z treściami postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnymi wyrokami Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanymi do Rejestru, o którym mowa w art. 47945 Kodeksu postępowania cywilnego, pod pozycjami np.:1501,1207,1601

Po pierwsze, postanowienie, o treści: „Przelew wierzytelności Nabywcy wobec Sprzedawcy wynikający z niniejszej umowy wymaga zgody Sprzedawcy wyrażonej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.” zdaniem Prezesa Urzędu tożsamy jest z klauzulą umieszczoną w rejestrze pod pozycją 1501.

Wyrokiem Sądu z dnia 17 października 2006r. (sygn. akt XVII AmC 122/05), za niedozwolone zostało uznanie postanowienie o treści: Nabywca może dokonać przelewu wierzytelności wynikających z niniejszej umowy za zgodą spółki. W uzasadnieniu orzeczenia Sądu wskazał, że uzależnienie prawa konsumenta do dokonania przelewu wierzytelności od wyrażenia zgody przez przedsiębiorcę wiąże się z wykorzystaniem przez niego jego przewagi kontraktowej. Zdaniem Sądu takie zastrzeżenie dopuszczalne jest w umowach zawieranych przez dwa równorzędne podmioty, natomiast w przypadku umów zawieranych przez profesjonalnie działającego przedsiębiorcę z konsumentem, przy użyciu wzorca umownego, zastosowanie takiego postanowienia jest działaniem sprzecznym z dobrymi obyczajami i rażąco naruszającym interesy konsumenta.

Treść postanowienia stosowanego przez Spółkę GANT PMG przewiduje takie same obwarowania – ograniczenia dla konsumenta, w możliwości dokonania przelewu wierzytelności, jak to wyżej wskazane, będące podstawą wpisania porównywanej klauzuli do rejestru niedozwolonych postanowień umownych.

Mając na uwadze powyższe przyjąć należy, że porównywane postanowienia wywołują identyczne skutki prawne dla konsumentów, warunkują bowiem prawa klienta do przelewu wierzytelności od decyzji/zgody przedsiębiorcy.

Z tych też względów Prezes Urzędu uznał wymienione zapisy za tożsame w skutkach, z klauzulą wpisaną do rejestru pod pozycją 1501, czego nie naruszają odmienności wynikające z różnic w sformułowaniu i użytych zwrotach porównywanej klauzuli.

Po drugie, postanowienie, o treści: Wszelkie pisma i zawiadomienia dla nabywcy Sprzedawca doręcza na adres Nabywcy wskazany w niniejszej umowie listem poleconym, przesyłką kurierską lub za pośrednictwem poczty elektronicznej. W przypadku zmiany danych korespondencyjnych Nabywca zobowiązany jest do powiadomienia o tym Sprzedawcy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, wskazując jednocześnie datę, od której zmiana tych danych miałaby obowiązywać. Niedochowanie powyższego obowiązku informacyjnego spowoduje uznanie za skuteczne doręczeń pism dokonywanych na dotychczasowy adres Nabywcy z upływem terminu ich odbioru.” należy uznać za tożsame z klauzulami wpisanymi do Rejestru pod pozycjami; 1207, 1601, uznanymi uprzednio wyrokami Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone postanowienia umowne.

W wyroku z dnia 16 kwietnia 2007 roku (sygn.akt . XVII AmC 43/06) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 1207 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o treści: „W przypadku zmiany adresu, każda ze stron zobowiązana jest niezwłocznie pisemnie powiadomić o tym drugą stronę. W przypadku nie powiadomienia korespondencja kierowana na ostatni znany adres będzie uznawana za skutecznie doręczoną.” Podobnie, w wyroku z dnia 12 listopada 2007 roku (sygn.akt . XVII AmC 113/07) za niedozwolone uznane zostało postanowienie, wpisane pod pozycją 1601 do Rejestru, o treści: „Strony postanawiają, że wszelka korespondencja pomiędzy stronami odbywać się będzie za pomocą listów poleconych kierowanych na w.w adresy. Strony zobowiązane są do zgłaszania drugiej stronie każdą zmianę adresu. Strony postanawiają, że w przypadku niewykonania tego zobowiązania korespondencja skierowana na adres wskazany w niniejszej umowie lub ostatni wskazany adres, która nie zostanie odebrana w terminie, uważana będzie za doręczoną z upływem ostatniego dnia, w którym możliwe było jej podjęcie z urzędu pocztowego.”

Treść analizowanego postanowienia Spółki ustanawia identyczną do określonej w we wskazanych wyżej i cytowanych klauzulach instytucję domniemania złożenia skutecznego oświadczenia woli uzależnionego jedynie od jego wysłania na adres konsumenta. Podkreślenia wymaga, iż instytucja doręczenia zastępczego należy do prawa procesowego i nakłada na podmioty procesu określone obowiązki związane z dostarczeniem stronom postępowania pism procesowych. Są one nałożone w drodze ustawowej i nie mogą one być rozszerzane na obrót gospodarczy poprzez aprioryczne postanowienia wzorca umowy.

Takie stanowisko wyraził SOKiK, w uzasadnieniu do innego wyroku, będącego podstawą wpisania do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, klauzuli o podobnej treści do porównywanych - oznaczonej nr 918 - stwierdzając, iż „Instytucja doręczenia zastępczego należy do prawa procesowego i negatywnie należy ocenić próbę jej adaptowania do obrotu gospodarczego, zwłaszcza, gdy jedną ze stron umowy jest konsument oraz mając na uwadze art. 61 kc, zgodnie z którym oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Podkreślić należy, iż instytucja doręczenia zastępczego nie jest gwarantem dojścia do konsumenta oświadczenia woli pozwanego w w/w sposób. Również dwukrotna adnotacja placówki pocztowej „nie podjęto w terminie” nie przesądza o tym, że konsument mógł zapoznać się z oświadczeniem woli pozwanego. Postanowienie [to] (...) może prowadzić do sytuacji, gdy konsument pozbawiony możliwości rzeczywistego zapoznania się z oświadczeniem woli pozwanego narażony będzie na jego skutki prawne. Takie ukształtowanie obowiązków konsumenta rażąco narusza jego interesy i jest sprzeczne z dobrymi obyczajami”.

Zatem skutek stosowania kwestionowanego postanowienia jest taki sam, jak tego, które zostało umieszczone w Rejestrze pod poz. 1207, 1601, co w tym przypadku przesądza o tożsamości klauzul. Bez znaczenia przy tym pozostają drobne odmienności wynikające z użytych sformułowań, wyrazów, czy szyku zdania, które pozostają bez wpływu na stwierdzenie tożsamości postanowień.

Reasumując uznać należy, iż kwestionowane postanowienia, zawarte we wzorcach „Przedwstępna umowa sprzedaży lokalu mieszkalnego NR0/GD/2009” mieszczą się w hipotezach wymienionych klauzul wpisanych do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce wtedy, gdy działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości, to jest, sytuacji gdy skierowane jest nie tylko do wyodrębnionej indywidualnie grupy konsumentów, lecz szerszego nieograniczonego liczbowo kręgu osób, do których dotarła i dotrzeć może oferta przedsiębiorcy. W rozpatrywanej sprawie wyżej wymienione warunki zostały spełnione. Oferta usług deweloperskich zawierająca niedozwolone klauzule adresowana jest bowiem przez Spółkę, nie do ściśle zindywidualizowanego konkretnego konsumenta lecz do z góry nieokreślonej, niemożliwej do zidentyfikowania liczby kontrahentów – konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna.

Skoro zatem kwestionowane zapisy wzorca umowy są tożsame z klauzulami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, to posługiwanie się nimi w obrocie konsumenckim zgodnie z treścią art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznać należy za działanie bezprawne, stanowiące praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazać zaniechanie jej stosowania.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie (...), jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie

uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych we wniosku lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Równocześnie, w decyzji, o której mowa wyżej, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę lub związek przedsiębiorców, obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji przyjętych zobowiązań (art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie [...]).

Jak wykazano wcześniej, w okolicznościach przedmiotowej sprawy zostało uprawdopodobnione, że GANT PMG sp. z o.o. MORENA s.k.a. z siedzibą we Wrocławiu, ul. Szewska 74, stosuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jednocześnie przedsiębiorca zobowiązał się do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, poprzez przedstawienie stronom umów będących konsumentami propozycji zawarcia aneksów do umów oraz zawieranie umów z nowymi klientami w oparciu o nowoopracowany wzorzec umowny, nie zawierający zakwestionowanych zapisów.

W ocenie Prezesa Urzędu podjęte zobowiązanie w sposób wystarczający zabezpiecza i chroni interesy konsumentów.

Biorąc pod uwagę wymienione okoliczności orzeczono, jak w pkt I sentencji.

Ponadto, Prezes Urzędu, w oparciu o zapis art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie (...) wyznaczył termin przekazania informacji o wykonaniu zobowiązania do dnia 30 listopada 2011r.

Mając to na uwadze orzeczono, jak w pkt II sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 47928 § 2 k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Otrzymuje: